

एतच्च ज्ञानसाधनं यथोक्तं गीतायाम् “अमानित्वमद-
म्भित्वमहिंसा क्षान्तिरार्जवम् । आचार्योपासनं शौचं
स्थैर्यं सात्विकनिग्रहः । इन्द्रियार्थेषु वैराग्यतनहङ्कार
एव च । जन्ममृत्युजराव्याधिदुःखदोषानुदर्शनम् ।
असक्तिरनभिषुङ्गः पुनर्दारुणहृदि । नित्यं च सम-
चित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिषु । सयि चानन्ययोगेन भक्तिर-
व्यभिचारिणी । विविक्तदेशसेवित्वमरतिर्जनसंसदि ।
अध्यात्मज्ञाननिष्ठत्वं तत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् । एतज्ज्ञान-
मिति प्रोक्तम्” ज्ञानं ज्ञायतेऽनेनेति व्युत्पत्तेर्ज्ञानसाधन-
मित्यर्थः स्वार्थे अण् । ३सरणेऽपि । “सर्वं जिह्मं मृत्यु-
पदमार्जवं ब्रह्मणः पदम्” “किं व्याजेनार्जवे जने” रामा० ।
आर्जो क ति० ऋजीकखेदम् अण् । ऋजीकदेशसम्बन्धिनि
“सुषोमे शर्य शावत्यार्जोके” ऋ० ८, ७, २६ । “ऋजीकोदेश-
भेदस्तत्सम्बन्धिनि” भा० ।
आर्जुनायान पु० स्त्री० अर्जुनस्य गोत्रापत्यम् अन्वा० फञ् ।
अर्जुनगोत्रापत्ये स्त्रियां टाप् । तस्य विषयोदेशः ।
राजन्या० वुञ् । आर्जुनायनकः । तद्विषये देशे ।
आर्जुनावक ति० अर्जुनवे देशे भवः धूमा० वुञ् । अर्जु-
नावनामदेशभवे ।
आर्जुनि पु० अर्जुनस्यापत्यं बाह्वा० इज् । अर्जुनापत्ये
अभिमन्यौ । तदुत्पत्तिकथा “ततः सुभद्रा सौभद्रं केशवस्य
प्रिया स्वरा । जयन्तमिव पौलोमी ख्यातिमन्तमजीजनत् ।
दोषवाङ्महं महोरखं दृषमाक्षमरिन्दमम् । सुभद्रा सुषुवे
धीरमभिमन्युं नरर्षभम् । अमोक्ष मन्युमांश्चैव ततस्तमरि-
मर्दनम् । अभिमन्युमिति प्राङ्गारार्जुनिं पुरुषर्षभम्” भा०
आ० प० २२१ अ० । स च वचोनामसोमपुत्रस्यावतारः
यथोक्तं भा० आ० ६७ अ० । “यस्तु वज्रा इति ख्यातः
सोमपुत्रः प्रतापवान् । सोऽभिमन्युर्दृहत्कीर्तिरर्जुनस्य
सुतोऽभवत् । यस्यावतरणे राजन् ! सुरान् सोमोऽब्रवीदिदम् ।
नाहं दद्यामिदं पुत्रं समं प्राणैर्गरीयसम् । समयः क्रियता
मेव न शक्यमतिवर्त्तितम् । सुरकार्यं हि नः कार्यं मनु-
राणां क्षितौ बधः । तत्र यास्यत्ययं वज्रा न च स्यात्यति
वै चिरम् । ऐन्द्रिर्चरस्तु भविता यस्य नारायणः सखा ।
सोऽर्जुनेत्यभिर्विख्यातो पाण्डोः पुत्रः प्रतापवान् ।
तस्यार्थं भविता पुलो बाहोभुवि महारथः । ततः षोडश-
वर्षाणि स्यास्यत्यमरसत्तमाः ! । अस्य षोडशवर्षस्य स संप्रामो
भविष्यति । यत्प्रांथा वः करिष्यन्ति कर्म धीरनिस्त्रदनम् ।
नरनारायणाभ्यां तु स संप्रामो विना हतः । चक्रव्यूहं

समास्थाय योधयिष्यन्ति वः सुराः ! । विमुखाच्छातवान्
सर्वान् कारयिष्यति मे सुतः । बाहवः प्रविश्य च व्यूहसमेदां
विचरिष्यति । महारथानां वीराणां कदनञ्च करिष्यति ।
सर्वेषामेव शत्रूणां चतुर्थांशं नयिष्यति । दिनाङ्गेन महा-
बाहुः प्रेतराजपुरं प्रति । ततो महारथैर्वीरैः समेत्य
वज्रशोरणे । दिनक्षये महाबाहुर्मया भूयः समेष्यति ।
एकं वंशकरं पुत्रं वीरं वै जनयिष्यति । प्रनष्टं भारतं वंशं
स भूयोधारयिष्यति । एतत् सोमयचः श्रुत्वा तथाऽस्त्विति
दिवौकसः । प्रत्यूचुः सहिताः सर्वे ताराधिपमपूजयन् ।
एवं ते कथितं राजंस्तव जन्म पितुः पितुः” अभिमन्यु-
शब्देऽस्य युद्धचर्या २६५ पृष्ठे उक्ता ।

आर्जुनेय पु० अर्जुन्या अपत्यं ढक् । अर्जुनीपुत्रे “कौत्से
ऋषौ “अहं कुत्समार्जुनेयं नृञ्जेऽहम्” ऋ० ४, २६, १ “आ-
र्जुनेयमर्जुन्याः पुत्रं कुत्सम्” भा० । आर्जुनी च गाभीः
कुत्सस्य गाभ्या प्रतिपालितत्वेन तत्पुत्रत्वात् तथात्वम् ।
आर्त्त ति० आ+कृ-क्त । १पोडिते, २दुःखिते, ३असुखे च ।
अप्रामलिकसंज्ञकस्यैव घातोर्द्विं वदन् दुर्गादासः अर्त्तं प-
दसिद्धिं कर्तुमशक्नुवन् प्रत्याख्येयः । आर्त्तं रवः आर्त्तनादः
इत्यादि । “द्वेष्योऽपि सम्मतः शिष्टस्तस्मात्तस्य यथौषधम्”
“तुमुजेनार्त्तं रवेण वेजिताः” । “बलमार्त्तं भयोपशान्तये”
“तदीयमाक्रन्दितमार्त्तं साधोः” । “राजापि यद्वियोगार्त्तः”
“अभिप्रेदे निदाघार्त्तं” इति च रघुः । “न दुर्वहोऽपि पयोध-
रार्त्तं” कुमा० “विदितवात्तावात्तौ” दश० अत्र विदित
वात्तौ आर्त्तौ इत्येव च्छेदः साधुः तद्व्याख्यानेऽस्माभिर्य-
दन्यथाच्छेदमभिप्रेत्य व्याख्यात न तत् साधु । “नार्त्तौऽप्य-
पदेद्दिप्रान्” मनुः । “सुखे नार्त्तेन वा दत्तं आवितं धर्म-
कारणात्” शु० त० सृतिः “आर्त्तार्त्ते सुदिता हृष्टे प्रवासे
मन्त्रिना कथाः” शु० त० स्तो० पु० “आर्त्तिर्नाशोऽ-
स्यस्य अच्” । ४ विनाशिनि “अतो न्यदार्त्तम्” दृष्ट० ७० ।
“अतएतस्माद् ब्रह्मणोऽशनायाद्यतीतात्मस्वरूपान्निवृत्त-
प्राद्यदन्यदविद्याविषयमेवणाञ्जणं वस्तुन्तरम् तद् आर्त्तं
विनाशि, आर्त्तिपरिहृतीतम्” शाङ्को० भा० ।

आर्त्तगल पु० आर्त्तं इव गलति गल-अच् । नीलभिष्टप्राप्तम्
आर्त्तपिष्टि पु० ऋतपर्णस्यापत्यम् इज् । ऋतपर्णं नृपस्यापत्ये
सुदासे स्त्र्यर्थवश्ये नृपभेदे । “भगीरथसुतो राजा श्रुत इत्य-
भिविश्रुतः । नाभागस्तु श्रुतस्यासीत् पुत्रः परमधार्मिकः ।
अम्बरीषस्तु नाभागिः सिन्धुद्वीपपिताऽभवत् । अश्रुताजित्
दायादः सिन्धुद्वीपस्य वीर्यवान् । अश्रुताजित्सुतादा-